

SÅ LÄRDE JAG MIG SEGLA

Född som landkrabba på Östgötaslätten tog det 20 år innan jag fick prova på segling för första gången och 30 år innan jag färdades på egen köl. Dragningen till vatten och hav måste alltid ha funnits i min själ och även om en krabba förflyttar sig långsamt när den till sist tillbaka till sitt rätta element.

Tidig kärlek till vatten

I fostervattnet lyckades jag hålla mig kvar en halv månad extra genom att ligga på minsta möjliga svaj. Sedan drejade jag bi rätt länge trots att vattnet försvann, det vatten som försöker återskapa den havsmiljö där livet en gång uppstod.

Mina lilla protest medförde dock inget annat än att jag föddes i Vädurens i stället för Fiskens stjärntecken men likafullt på en liten gård långt från havet, nära stationssamhället Fågelsta.

Vättern - stort vatten

Sveriges näst största insjö, Vättern, låg visserligen bara en landmil bort men på gården fanns vare sig bil eller badrum så en badbalja med upphinkat vatten på gräsmattan förblev den största vattensamling jag lyckades få syn på under mina första två eller tre år.

"Vem har burit dit allt det?" utbrast jag förundrad då jag första gången såg Vättern. Det är ju onekligen en rätt bra fråga. Åsynen av Frebergaviken söder om Motala var ju också enorm i jämförelse med badtunnan. Den kolossala vattenspeglens dök dessutom upp mycket plötsligt efter ett krön på den stig vi gick på.

Efter att varsamt lyfts ned från pakethållaren på mammas cykel gick vi hand i hand genom en skog, över ett järnvägsspår, sedan förbi ett vitmålat fyrhus och ned mot en stor badvik med långgrund sandstrand som av någon anledning kallas för "Jerusalem".

SJ grejars inskolan

Ska man ägna sig åt sjöliv, som jag kom att göra, är det bra att kunna simma. Den flitige rektorn, med ansvar även för simundervisningen, i den lilla kommunen Aska lyckades övertala SJ att bygga en refug och låta tågen på banan Mjölby-Krylbo stanna vid Jerusalemsbadet.

Inte en isbjörn

Så kom det sig att jag kunde åka tåg till simskolan i Jerusalemsbadet några år senare. Vättern är en djup och kall sjö men det var i den jag lärde mig simma. Om vattentemperaturen var under 12 grader blev simundervisningen inställd!

Som seglare badar man ju gärna i havet varje morgon - om inte annat så av hygieniska skäl. Än i dag utgör 12 graders vattentemperatur den gräns där jag möjligen överväger att avstå från morgondoppet.

En dag då det var avslutning i simskolan kände jag den största vanmakt någonsin över att inte ha båt. Min nio år äldre bror var med på skolavslutningen och några av hans kompisar kom roende i en Vätternsnipa (som man även kan sätta mast och segel på).

De plockade upp min bror för att gemensamt besöka ön Fjuk. Jag fick inte följa med! Jag ansågs - säkert med rätta - vara för liten! Många gånger kom jag senare att stå vid Vätterns stränder och fundera på hur de små holmarna såg ut på andra sidan, hur det skulle vara att gå iland på dem och hur Östergötlands stränder tar sig ut sedda från sjön.

Militära eskapader

Tack vare den intelligens som kännetecknar vår försvarsmakt kom jag att framföra ett fartyg för första gången under min två månaders militärtjänst på KA2, Kustartilleriet i Karlskrona.

Mtrlutlämnare: Regdaguoff

Mottagare: *S. J. Karstgård*
Grnd, namn, batt

1. Blekingeeka nr utrustad med fasta tillbehör för segling	st 1
2. Storsegel	" 1
3. Fock	" 1
4. Spri	" 1
5. Spriögla	" 1
6. Åror	" 2
7. Roder	" 1
8. Öskar	" 1
9. Årklykor	" 1
10. Livbälten	" 1
11. Båthake	" 1
12.	" 1

Ovanstående mtrl som smottages i gott skick. Kvitteras den *1/8* 1970

S. J. Karstgård
(Namnteckning)

359:1/1

På den tiden, året var 1970, fick man inte göra så många resor hem som nu. Som regel stannade de flesta av oss, 36 spinkiga men ack så påhittiga unga män, i pluton fem kvar i Karlskrona under helgerna.

Vi kom ifrån hela Sveriges rike och efter högskolestudier samt ytterligare 16 månaders militärtjänst förväntades vi bli radar tekniker med sergeants grad.

På midsommarafton gästade vi Lyckeby folkets park kunde vi lyssna till Arne Kwick som sjöng "Rosen". Enligt reglementet var jag iförd grå permissionsuniform medan de flesta av mina kompisar bytte i buskar till civila kläder.

Andra påfund var att på söndagskvällarna rigga snubbeltråd kopplad till en vattenhink över dörrposten på logementet. Någon av de skåningar som hade förmånen att kunna åka hem under helgen kunde då drabbas av en ljudlig, ibland även våt, överraskning när

de kom tillbaka. Vi andra lag i sängarna och låtsades sova och väntade på smygande steg i korridoren vid midnatt.

Båtlån

Mest ägnade vi oss annars åt de blekingeekor och den tvamastade valbåt som regementet förnämligt ställde till vår fritids förfogande. Det fanns även en seglarskola. För att få låna en båt krävdes dock att någon i besättningen hade förarintyg eller skepparexamen.

En lördagsmorgon kom Schönmayr och hans kompisar, som alla hade skepparexamen, in på logementet och svor över att de inte fått kvittera ut någon båt. Dagunderofficeren som lånade ut båtarna hade nämligen fått fel namnlista. Hans lista förtecknade inte de värnpliktiga som hade nautisk kompetens. I stället hade han råkat få listan över de som gick i segelskola.

Jag, 213 Kärrsgård, och

005 Liljerum som deltagit på segelskolan i två hela dagar såg vår chans. Vi knalade upp till dagunderofficeren som glatt låste upp båtskjulet och utan besvär lämnade oss storsegel, foc, spri, åror, roder, livbälten osv. Vi fanns ju på listan.

rare än att slöra ut. "Regdaguoff" prickade enligt givna instruktioner av alla återlämnade persedlar som stod på kvittot och lämnade det tillbaka. (Se bild). Han såg nöjd ut. Allt stämde.

Premiärturen

Vi riggade med någon svårighet ekan och då en bris förde oss ut på Gräsviken vinkade vi artigt till Schönmayr och de andra som stod kvar på stranden. Att kunskaper i navigation kan vara rätt bra att ha blev uppenbart för oss när vi efter ett tag "inte riktigt visste var vi var".

En lättare grundstötning var vi också med om och vid ett tillfälle höll en åra nästan på att flyta ifrån oss. I det strålande solskenet och den lätta vinden tog vi oss emellertid så småningom tillbaka till kasererna innan det blev mörkt.

Att segla hem i bidevind visade sig var betydligt svårare än att slöra ut.

Egen båt

Hur jag senare kom att köpa en egen liten 20 fots segelbåt och befara ostkusten från Stockholms skärgård till Utklippan, navigera i Blekinge skärgård utan svårigheter men nära nog träffas av blixten, hitta Christians Ö i tät dimma, segla i de danska farvattenen och hitta "den blå lagunen", vara inbläst i Rügen och segla över Öresund i mörker och minusgrader är – som man säger – en annan historia. Vättern då? Jo att ankra upp nedanför Omberg och simma in i Rödgvalegrottan den varma sommaren 1991 var underbart.

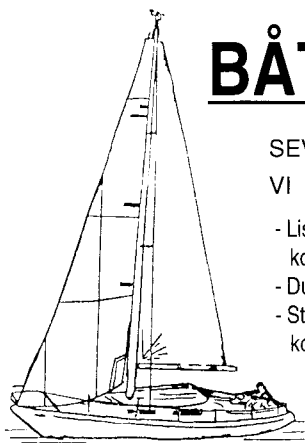
Örjan Kärrgård, F50

VAR TVÄTTAR DU DITT BÅTKAPPELL OCH SEGEL?

**OBS!
Ny adress**

HENSONS TVÄTT
Koppargatan 9 234 35 Lomma Tel 040-41 26 36
TVÄTT ● IMPREGNERING ● REPARATION

METALLVARUHUSET

BÅTÄGARE!

SEVÄRT SORTIMENT...

VI LAGERFÖR:

- Lister, profiler, rör och plåt i koppar, mässing och aluminium
- Durkplåt
- Strukturbehandlad plåt i koppar och mässing
- Stuccoplåt i aluminium
- Lagerbrons, bussningar

PERSONLIG SERVICE I VÅR BUTIK - LAGERFÖRSÄLJNING
ÖPPET: Vardagar 7.30-16.00 - Lunch 11.45-12.30

VÄLKOMMEN TILL
Det rätta alternativet

METALLVARUHUSET

Malmölagret Tel 040-38 91 20 - Fax 38 91 39

R.Palmblads

Marinservice

Falsterbokanalen
Höllviken

Tel 040 - 45 05 64
Fax 040 - 45 64 54

Öppettider

Vardagar 9 - 18 Lunchstängt 12.30 - 13.30
F.o.m 23.9 t.o.m 28.10 lördagsöppet mellan 10 - 13